Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého rozšířeného senátu)

28. listopadu 2019 *

„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků – Jednotný fond pro řešení krizí – Rozhodnutí Jednotného výboru o příspěvcích předem na rok 2016 – Žaloba na neplatnost – Bezprostřední a osobní dotčení – Přípustnost – Podstatné formální náležitosti – Autentizace rozhodnutí – Postup pro přijetí rozhodnutí – Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-365/16,

Portigon AG, se sídlem v Düsseldorfu (Německo), zastoupená D. Bliesenerem, V. Jungkindem a F. Geberem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Jednotnému výboru pro řešení krizí (SRB), zastoupenému B. Meyringem, T. Klupschem a S. Iancem, advokáty,

žalovanému,

podporovanému

Evropskou komisí, zastoupenou A. Steiblytė a K.-P. Wojcikem, jako zmocněnci,

vedlejší účastnicí,

jejímž předmětem je návrh na základě článku 263 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru přijatého na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkajícího se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/06) a dále na zrušení rozhodnutí Jednotného výboru přijatého na výkonném zasedání dne 20. května 2016 a týkajícího se úpravy příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, doplňujícího rozhodnutí Jednotného výboru přijatého na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkajícího se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/13), v rozsahu, v němž se týkají žalobkyně,

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát),

ve složení A. M. Collins, předseda, M. Kančeva, R. Barents, J. Passer (zpravodaj) a G. De Baere, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Schall, radová,

* Jednací jazyk: němčina.

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 14. února 2019,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

1 Projednávaná věc spadá do rámce druhého pilíře bankovní unie týkajícího se jednotného mechanismu pro řešení problémů zavedeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení problémů a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1). Jednotný mechanismus pro řešení krizí byl zaveden s cílem zintenzivnit integraci rámce pro řešení krize v členských státech eurozóny a členských státech, které nejsou součástí eurozóny a rozhodly se účastnit mechanismu jednotného dohledu (dále jen „zúčastněné členské státy“).

2 Tato věc se konkrétně týká Jednotného fondu pro řešení krizí zřízeného článkem 67 odst. 1 nařízení č. 806/2014. Jednotný fond pro řešení krizí je financován z příspěvků institucí vybíraných na vnitrostátní úrovni zejména formou příspěvků předem v souladu s čl. 67 odst. 4 téhož nařízení. Podle čl. 3 odst. 1 bodu 13 uvedeného nařízení se pojmem „instituce“ rozumí úvěrová instituce nebo investiční podnik podléhající dohledu na konsolidovaném základě v souladu s čl. 2 písm. c) téhož nařízení. Příspěvky se převádějí na úroveň Evropské unie v souladu s mezivládní dohodou o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí podepsanou v Bruselu dne 21. května 2014 (dále jen „mezivládní dohoda“).

3 Článek 70 nařízení č. 806/2014, nadepsaný „Příspěvky předem“, stanoví:

„1. Jednotlivé příspěvky každé instituce se získávají alespoň jednou ročně a vypočítají se jako úměrný podíl celkové hodnoty jejích závazků (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů.

2. Výbor každoročně, po konzultaci s ECB nebo s vnitrostátním příslušným orgánem a v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize, vypočte jednotlivé příspěvky, aby zajistil, že příspěvky, které mají uhradit všechny instituce povolené na území všech zúčastněných členských států, nepřekročí 12,5 % cílové úrovně.

Každoroční výpočet příspěvků jednotlivých institucí je založen na:

a) paušálním příspěvku, který je úměrný podílu celkové hodnoty závazků instituce (bez započtení kapitálu) po odečtení pojištěných vkladů na úhrnných závazcích (bez započtení kapitálu) všech institucí povolených na území zúčastněných členských států po odečtení pojištěných vkladů; a

b) příspěvku upraveném v poměru k rizikovému profilu, který vychází z kritérií stanovených v čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, se zřetelem k zásadě proporcionality a aniž by došlo k narušení mezi strukturami bankovního sektoru členských států.

Poměr mezi paušálním příspěvkem a příspěvkem upraveným v poměru k rizikovému profilu musí zohlednit vyvážené rozložení příspěvků mezi různé typy bank.

V každém případě nesmí úhrnná výše jednotlivých příspěvků od všech institucí povolených na území všech zúčastněných členských států, vypočtená podle druhého pododstavce písm. a) a b), překročit ročně 12,5 % cílové úrovně.

[…]

6. Použijí se akty v přenesené pravomoci, které upřesňují pojem příspěvků upravených v poměru k rizikovému profilu institucí, přijaté Komisí podle čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU.

7. Rada na návrh Komise přijme v rámci aktů v přenesené pravomoci uvedených v odstavci 6 prováděcí akty, jimiž se stanoví podmínky uplatňování odstavců 1, 2 a 3, zejména v souvislosti s:

a) používáním metodiky pro výpočet jednotlivých příspěvků;

b) praktickými pravidly pro to, jak se institucím přidělují rizikové faktory uvedené v aktu v přenesené pravomoci.“

4 Pokud jde o ony příspěvky předem, nařízení č. 806/2014 bylo doplněno prováděcím nařízením Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1).

5 Nařízení č. 806/2014 a prováděcí nařízení 2015/81 dále odkazují na některá ustanovení obsažená ve dvou dalších aktech:

– jednak ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190);

– a jednak v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

6 Jednotný výbor pro řešení krizí (dále jen „Jednotný výbor“) byl zřízen jako agentura Unie (článek 42 nařízení č. 806/2014). Je tvořen zejména plenárním zasedáním a výkonným zasedáním (čl. 43 odst. 5 nařízení č. 806/2014). Jednotný výbor na výkonném zasedání přijímá veškerá rozhodnutí k uplatnění tohoto nařízení č. 806/2014, nestanoví-li uvedené nařízení jinak [čl. 54 odst. 1 písm. b) nařízení č. 806/2014].

7 Rozhodnutím ze dne 29. dubna 2015 (SRB/PS/2015/8) přijal Jednotný výbor na plenárním zasedání jednací řád Jednotného výboru pro výkonné zasedání (dále jen „jednací řád pro výkonné zasedání“).

8 Článek 9 odst. 1 až 3 jednacího řádu pro výkonné zasedání stanoví:

„1. Rozhodnutí lze přijímat písemným postupem s výjimkou případů, kdy nejméně dva členové výkonného zasedání ve smyslu čl. 3 odst. 1, kteří se na písemném přijímání rozhodnutí podílí, vyjádří nesouhlas do 48 hodin od zahájení tohoto postupu. V tomto případě je tento předmět zapsán na pořad příštího výkonného zasedání.

2. Písemný postup zpravidla vyžaduje minimálně pět pracovních dnů pro účely analýzy ze strany jednotlivých členů výkonného zasedání. V naléhavých případech může předseda stanovit kratší dobu pro přijetí rozhodnutí na základě konsensu. Důvod pro zkrácení doby musí být uveden.

3. Nelze-li konsensu dosáhnout písemně, může předseda nařídit řádné hlasování postupem podle článku 8.“

Skutečnosti předcházející sporu

9 Žalobkyně, Portigon AG, dříve WestLB AG, je úvěrovou institucí se sídlem v zúčastněném členském státě.

10 V roce 2009 byla v rámci německého orgánu pro řešení krize, Bundesanstalt für Finanzmarktstabiliisierung (Spolkový úřad pro stabilizaci finančních trhů, Německo, dále jen „FMSA“), zřízena Erste Abwicklungsanstalt (první konsolidační agentura, dále jen „EAA“), veřejnoprávní instituce s omezenou právní subjektivitou, která byla organizačně a hospodářsky nezávislá.

11 Dne 20. prosince 2011 přijala Evropská komise rozhodnutí 2013/245/EU o státní podpoře C 40/2009 a C 43/2008 ve prospěch restrukturalizace WestLB AG (Úř. věst. 2013, L 148, s. 1).

12 V rámci této restrukturalizace byla na EAA převedena část odvětví činností a portfolia žalobkyně (dále jen „portfolio EAA“). Část portfolia EAA byla na EAA reálně převedena rozdělením. Zbývající část portfolia EAA zahrnující derivátové portfolio nebyla na EAA převedena reálně, ale pouze účetně (syntetický převod). V tomto ohledu byly s EAA sjednány smlouvy o upsání v hotovosti, ručitelské smlouvy či smlouvy o převzetí rizik.

Prohlášení žalobkyně pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na rok 2016

13 Dne 28. ledna 2016 předala žalobkyně FMSA prostřednictvím aplikace ExtraNet provozované Deutsche Bundesbank (Spolková banka, Německo) prohlášení pro účely příspěvku předem na rok 2016.

14 Dopisem z téhož dne žalobkyně FMSA vysvětlila, že v tomto prohlášení do celkové rozvahy v poli 2A 1 [pasiva celkem] a v poli 4A 17 [aktiva celkem] nebyla zahrnuta hodnota aktiv nebo pasiv, která žalobkyně držela jakožto fiduciární zástupce a jejichž součástí bylo derivátové portfolio synteticky převedené na EAA. V poli 4D 17 týkajícím se čl. 6 odst. 8 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 uvedla zápornou odpověď z důvodu, že není součástí skupiny, která byla restrukturalizována poté, co obdržela státní nebo srovnatelné finanční prostředky v rámci řešení finanční krize.

15 K témuž dopisu žalobkyně „[v] zájmu jasnosti, ale i předejití zbytečným a nadhodnoceným odhadům“, připojila (v listinné podobě) alternativní znění svého prohlášení, které „by mělo být v souladu s právním názorem FMSA“.

16 E-mailem ze dne 3. března 2016 FMSA informoval žalobkyni, že se zabýval problémy zmíněnými v jejím dopise ze dne 28. ledna 2016 a že „se poradil s Jednotným výborem“. Podle FMSA bylo třeba v polích 2A 1 a 4A 17 deklarovat všechny položky rozvahy odpovídající roční účetní závěrce. Co se týče pole 4D 17, FMSA uvedl, že ukazatel rizika podle čl. 6 odst. 8 písm. a) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je použitelný i pro instituce, které nejsou součástí žádné skupiny, a tudíž i pro žalobkyni.

17 Dopisem ze dne 9. března 2016 žalobkyně informovala FMSA, že v plném rozsahu trvá na svém prohlášení uvedeném v bodě 13 výše.

První napadené rozhodnutí a výměr týkající se tohoto rozhodnutí

18 Rozhodnutím ze dne 15. dubna 2016 týkajícím se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/06) (dále jen „první napadené rozhodnutí“) Jednotný výbor na výkonném zasedání v souladu s čl. 54 odst. 1 písm. b) a čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 určil výši příspěvku předem na rok 2016 pro každou instituci včetně žalobkyně.

19 Příloha tohoto rozhodnutí obsahuje v tabulce částky příspěvků předem na rok 2016 pro všechny instituce a další rubriky, jako jsou „Method (AE)“ [Metoda (eurozóna)] a „Risk adjustment factor in the EA environment“ (Faktor korekce o riziko v kontextu eurozóny).

20 Téhož dne poskytl Jednotný výbor vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize (dále jen „vnitrostátní orgány“) kopii souboru s údaji týkajícími se institucí na územích spadajících do jejich pravomoci.

21 Výměrem ze dne 22. dubna 2016, obdrženým dne 29. dubna 2016, informoval FMSA jakožto německý orgán příslušný k řešení krize ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 3 nařízení č. 806/2014 žalobkyni, že Jednotný výbor rozhodl o jejím příspěvku předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, a uvedl, jakou částku má zaplatit (dále jen „první výměr“).

Druhé napadené rozhodnutí a výměr týkající se tohoto rozhodnutí

22 Rozhodnutím ze dne 20. května 2016 týkajícím se úpravy příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí a doplňujícím první napadené rozhodnutí (SRB/ES/SRF/2016/13) (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“), Jednotný výbor zvýšil příspěvek žalobkyně.

23 Příloha tohoto rozhodnutí uvádí pro každou instituci původní částky příspěvků předem na rok 2016, částky příspěvků předem na rok 2016 „after IPS impact“ [po zohlednění indikátoru týkajícího se zapojení do institucionálního systému ochrany] a rozdíl mezi těmito částkami, jakož i metodu (eurozóna) a faktor korekce o riziko v kontextu eurozóny.

24 Dne 22. května 2016 poskytl Jednotný výbor vnitrostátním orgánům kopii souboru s údaji týkajícími se institucí na územích spadajících do jejich pravomoci.

25 Dopisem z téhož dne Jednotný výbor informoval vnitrostátní orgány o důvodech pro přijetí tohoto rozhodnutí.

26 Dopisem ze dne 23. května 2016 FMSA informoval Bundesverband Öffentlicher Banken Deutschlands e.V. (Spolkový svaz německých veřejných bank, Německo) o nutnosti opravit původní výpočet příspěvků předem na rok 2016 a o důvodech této opravy. Uvedený svaz tento dopis zaslal žalobkyni.

27 Výměrem ze dne 10. června 2016, obdrženým dne 13. června 2016, FMSA uložil žalobkyni povinnost zaplatit částku, o kterou byl příspěvek zvýšen ve smyslu bodu 22 výše (dále jen „druhý výměr“).

Žádost žalobkyně o přístup k dokumentům

28 Dopisem ze dne 22. června 2016 požádala žalobkyně Jednotný výbor o přístup k následujícím dokumentům:

– rozhodnutí Jednotného výboru, kterým jí byla uložena příspěvková povinnost;

– rozhodnutí Jednotného výboru o výpočtu příspěvku předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, který od ní má být vybrán;

– rozhodnutí, kterým se mění výše uvedeného příspěvku.

29 Dopisem ze dne 3. srpna 2016 poskytl Jednotný výbor žalobkyni kopii prvního a druhého napadeného rozhodnutí (společně dále jen „napadená rozhodnutí“), jejichž přílohy byly předloženy pouze v rozsahu, v němž se týkaly žalobkyně, kopii souboru s údaji žalobkyně a kopie následujících rozhodnutí:

– rozhodnutí výkonného zasedání Jednotného výboru ze dne 14. září 2015 o definici souboru ukazatelů „dodatečné ukazatele rizika, které stanoví orgán příslušný k řešení krize“ (SRB/ES/SRF/2015/00);

– rozhodnutí plenárního zasedání Jednotného výboru ze dne 30. září 2015 o formuláři pro přiznání příspěvků na rok 2016 (SRB/PS/SRF/2015/01);

– rozhodnutí plenárního zasedání Jednotného výboru ze dne 23. října 2015 o změně formuláře prohlášení pro účely příspěvků na rok 2016 (SRB/PS/SRF/2015/02);

– rozhodnutí výkonného zasedání Jednotného výboru ze dne 30. listopadu 2015 o obecných pravidlech pro výpočet příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, pokud jde o diskretizaci v kroku 2 (SRB/ES/SRF/2015/03);

– rozhodnutí výkonného zasedání Jednotného výboru ze dne 30. listopadu 2015 o dodatečných zárukách souvisejících s údaji poskytnutými pro účely výpočtu příspěvků předem na rok 2016 do FRU (SRB/ES/SRF/2015/04);

– rozhodnutí výkonného zasedání Jednotného výboru ze dne 30. listopadu 2015 o obecných pravidlech pro výpočet příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, pokud jde referenční datum pro státní podpory (SRB/ES/SRF/2015/05);

– rozhodnutí výkonného zasedání Jednotného výboru ze dne 24. února 2016 o zpracování chybějících údajů po dodání všech konečných údajů (SRB/ES/SRF/2016/00/A);

– rozhodnutí výkonného zasedání Jednotného výboru ze dne 10. března 2016 o cílové úrovni v Jednotném fondu pro řešení krizí na rok 2016 (SRB/PS/SRF/2016/01);

– rozhodnutí výkonného zasedání Jednotného výboru ze dne 10. března 2016 o odečtení příspěvků předem na rok 2015 od příspěvků předem na rok 2016 (SRB/ES/SRF/2016/03);

– rozhodnutí výkonného zasedání Jednotného výboru ze dne 6. dubna 2016 o změně formuláře prohlášení pro účely příspěvků na rok 2016 (SRB/PS/SRF/2016/04);

– rozhodnutí výkonného zasedání Jednotného výboru ze dne 6. dubna 2016 o změně zpracování chybějících údajů po dodání všech konečných údajů (SRB/ES/SRF/2016/05/A).

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

30 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 8. července 2016 žalobkyně podala projednávanou žalobu.

31 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 9. listopadu 2016 podala Komise návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Jednotného výboru.

32 Usnesením ze dne 10. ledna 2017 předseda osmého senátu Tribunálu vyhověl návrhu Komise na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

33 Prvním organizačním procesním opatřením přijatým dne 9. října 2017 na základě článku 89 jednacího řádu Tribunálu vyzval Tribunál Jednotný výbor, aby předložil úplnou kopii originálu napadených rozhodnutí včetně jejich příloh.

34 V podání ze dne 26. října 2017 Jednotný výbor uvedl, že nemůže vyhovět organizačnímu procesnímu opatření přijatému dne 9. října 2017 zejména s poukazem na důvěrnost údajů obsažených v přílohách napadených rozhodnutí.

35 Usnesením k provedení dokazování ze dne 14. prosince 2017 (dále jen „první usnesení“) nařídil Tribunál Jednotnému výboru na základě čl. 24 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a na základě čl. 91 písm. b), čl. 92 odst. 3, jakož i článku 103 jednacího řádu, aby předložil důvěrné a nedůvěrné znění úplné kopie originálu napadených rozhodnutí včetně jejich příloh.

36 Podáním ze dne 15. ledna 2018 odpověděl Jednotný výbor na první usnesení a předložil v nedůvěrném a důvěrném znění čtyři dokumenty – dva týkající se prvního napadeného rozhodnutí a dva druhého – a sice, pokud jde o znění každého napadeného rozhodnutí, dvoustránkový dokument obsahující PDF sken podepsané listinné verze, a dále vygenerovaný PDF dokument s elektronickými údaji, který byl přílohou napadeného rozhodnutí.

37 S ohledem na odpověď Jednotného výboru na první usnesení přijal Tribunál dne 12. března 2018 druhé organizační procesní opatření, v němž Jednotný výbor vyzval, aby zaprvé upřesnil, jaký formát měly přílohy v okamžiku přijetí napadených rozhodnutí, a zadruhé v případě, že byly elektronické, aby toto vysvětlil a poskytl veškeré autentizační prvky potřebné k tomu, aby prokázal, že PDF soubor s údaji předložený Tribunálu přesně odpovídá verzi, která byla předložena k podpisu a Jednotným výborem na výkonném zasedání na schůzích dne 15. dubna a 20. května 2016 přijata, a zatřetí aby se vyjádřil k tomu, zda napadená rozhodnutí po právní stránce existovala a zda byly splněny podstatné formální náležitosti.

38 Podáním ze dne 27. března 2018 Jednotný výbor odpověděl na druhé organizační procesní opatření. Pokud jde o druhý požadavek zmíněný v bodě 37 výše, Jednotný výbor uvedl, že mu nemůže vyhovět vzhledem k důvěrnosti určitých dokumentů, které by měl předložit, a požadoval přijetí opatření k provedení důkazů.

39 Dne 2. května 2018 Tribunál přijal nové usnesení k provedení dokazování, jímž Jednotnému výboru nařídil vyhovět druhému požadavku uvedenému v organizačním procesním opatření ze dne 12. března 2018 (dále jen „druhé usnesení“).

40 Podáním ze dne 18. května 2018, opraveným dne 29. června 2018, Jednotný výbor vyhověl druhému usnesení a předložil důvěrné a nedůvěrné znění dokumentu nazvaného „Technické informace k identifikaci“, znění čtyř e-mailů Jednotného výboru ze dne 13. dubna 2016 v 17:41 hodin, 15. dubna 2016 v 19:04 hodin a ve 20:06 hodin a 19. května 2016 ve 21:25 hodin, jakož i USB klíč se dvěma soubory ve formátu XLSX a dvěma soubory ve formátu TXT.

41 Rozhodnutím ze dne 11. července 2018 Tribunál po posouzení ve smyslu čl. 103 odst. 1 jednacího řádu ze soudního spisu vyňal důvěrná znění dokumentů předložených Jednotným výborem v odpověď na první a druhé usnesení s výjimkou souborů ve formátu TXT uložených na USB klíčích předložených Jednotným výborem dne 18. května 2018, které neobsahovaly důvěrné informace a byly do soudního spisu založeny v listinné podobě.

42 Dne 11. července 2018 Tribunál třetím organizačním procesním opatřením přijatým na základě článku 89 jednacího řádu vyzval žalobkyni a Komisi, aby předložily vyjádření k odpovědím Jednotného výboru na organizační procesní a důkazní opatření uvedená v bodech 33, 35, 37 a 39 výše.

43 Dne 12. července 2018 uplatnila žalobkyně nový žalobní důvod.

44 Dne 27. a 30. července 2018 předložily Komise a žalobkyně vyjádření k odpovědím Jednotného výboru na organizační procesní a důkazní opatření uvedená v bodech 33, 35, 37 a 39 výše.

45 Dopisem ze dne 17. srpna 2018 předložil Jednotný výbor vyjádření k novému žalobnímu důvodu uplatněnému žalobkyní.

46 Na návrh osmého senátu Tribunálu rozhodl Tribunál podle článku 28 jednacího řádu předat věc senátu zasedajícímu v kolegiu o vyšším počtu soudců.

47 Dne 19. listopadu 2018 Tribunál čtvrtým organizačním procesním opatřením přijatým na základě článku 89 jednacího řádu vyzval Jednotný výbor, aby upřesnil, jakým způsobem byl zapojen do diskuse mezi FMSA a žalobkyní, která se týkala prohlášení žalobkyně pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na rok 2016, a vyzval účastníky řízení, aby odpověděli na některé otázky a na jednání dále upřesnili svůj názor na to, zda Jednotný výbor dodržel povinnost odůvodnit napadená rozhodnutí.

48 Účastníci řízení vyhověli tomuto opatření dne 3. a 4. prosince 2018.

49 Usnesením ze dne 20. prosince 2018 Tribunál nařídil Jednotnému výboru předložit důvěrné a nedůvěrné znění kopie e-mailové komunikace mezi Jednotným výborem a FMSA týkající se diskuse FMSA se žalobkyní o jejím prohlášení pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na rok 2016, kterou Jednotný výbor zmínil v odpovědi na dopis Tribunálu ze dne 19. listopadu 2018.

50 Jednotný výbor vyhověl tomuto opatření dne 10. ledna 2019.

51 Rozhodnutím ze dne 24. ledna 2019 Tribunál po analýze podle čl. 103 odst. 1 jednacího řádu ze spisu odstranil důvěrné znění kopií e-mailů předložených Jednotným výborem.

52 Žalobkyně v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadená rozhodnutí;

– uložil Jednotnému výboru náhradu nákladů řízení.

53 Jednotný výbor navrhuje, aby Tribunál:

– odmítl žalobu jako nepřípustnou nebo ji případně zamítl jako neopodstatněnou;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

54 Komise navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl,

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

K přípustnosti

55 Podle názoru Jednotného výboru nemají napadená rozhodnutí právní účinky vůči třetím osobám a v každém případě vůči žalobkyni.

56 Tím, že Jednotný výbor na výkonném zasedání schválil částky příspěvků předem, nevznikla institucím žádná povinnost, jelikož ta podle něj vzniká až poté, co příslušný vnitrostátní orgán vydá právní akt v souladu s vnitrostátním právem. Napadená rozhodnutí tak neukončují řízení, neboť to končí až v okamžiku, kdy vnitrostátní orgány vyberou příspěvky od institucí spadajících do jejich pravomoci.

57 Výpočet výše příspěvků učiněný Jednotným výborem také nemá přímý dopad na právní postavení institucí, neboť tyto jsou bezprostředně dotčeny, až když vnitrostátní orgány vyberou příspěvky.

58 Žalobkyně tedy podle něj musí napadnout výměry FMSA před vnitrostátními soudy, které se případně mohou obrátit na Soudní dvůr s předběžnými otázkami týkající se platnosti nebo výkladu rozhodnutí Jednotného výboru.

59 I kdybychom systém příspěvků předem porovnali se systémem státních podpor, nedávná judikatura v této oblasti podle Jednotného výboru podporuje jeho argument, podle kterého není projednávaná žaloba přípustná. Soudní dvůr totiž konstatoval, že pokud je rozhodnutí o státní podpoře určeno pouze členskému státu (tj. rozhodnutí, které není závazné pro ostatní osoby) a nedefinuje důsledky, které má pro třetí osoby (důsledky, které budou konkretizovány ve správních aktech), je žaloba na jeho neplatnost nepřípustná.

60 Žalobkyně tyto argumenty zpochybňuje.

61 Podle článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU může každá fyzická nebo právnická osoba podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti nařizovacím aktům, které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření.

62 Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU omezuje žaloby na neplatnost podávané fyzickou či právnickou osobou na tři druhy aktů, a sice zaprvé na akty, které jsou této osobě určeny, zadruhé na akty, které jí nejsou určeny, avšak bezprostředně a osobně se jí dotýkají, a zatřetí na nařizovací akty, které jí nejsou určeny, bezprostředně se jí týkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření (viz usnesení ze dne 10. prosince 2013, von Storch a další v. ECB, T-492/12, nezveřejněné, EU:T:2013:702, bod 29 a citovaná judikatura).

63 Pokud jde o podmínku stanovenou v článku 263 prvním pododstavci SFEU, z ustálené judikatury vyplývá, že akty či rozhodnutími, proti nimž lze podat žalobu na neplatnost, jsou pouze opatření se závaznými právní účinky, jež se mohou dotknout zájmů žalobce tak, že podstatným způsobem mění jeho právní postavení (viz usnesení ze dne 21. dubna 2016, Borde a Carbonium v. Komise, C-279/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:297, bod 37 a citovaná judikatura).

64 Jedná-li se dále o akty nebo rozhodnutí, jež jsou přijímány v několika fázích, zejména po proběhlém interním řízení, jsou za napadnutelné akty v zásadě považována jen ta opatření, která obsahují konečné stanovisko orgánu na konci tohoto řízení, přičemž jsou vyloučena mezitímní opatření, jejichž cílem je příprava konečného rozhodnutí (viz usnesení ze dne 9. března 2016, Port autonome du Centre et de l'Ouest a další v. Komise, T-438/15, EU:T:2016:142, bod 20 a citovaná judikatura).

65 Z judikatury dále vyplývá, že pokud neprivilegovaný žalobce podá žalobu na neplatnost aktu, jenž mu není určen, pak se požadavek, že se závazné právní účinky napadeného opatření musí dotýkat zájmů žalobce tak, že podstatným způsobem změní jeho právní postavení, překrývá s podmínkami stanovenými v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU (viz usnesení ze dne 6. března 2014, Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development v. Komise, C-248/12 P, nezveřejněné, EU:C:2014:137, bod 33 a citovaná judikatura).

66 Podle ustálené judikatury může jiná fyzická nebo právnická osoba, než je adresát rozhodnutí, tvrdit, že je jím osobně dotčena, pouze tehdy, pokud se jí toto rozhodnutí dotýká z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ni zvláštní, nebo faktické situace, která ji vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a z tohoto důvodu ji individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát (rozsudky ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, a ze dne 2. dubna 1998, Greenpeace Council a další v. Komise, C-321/95 P, EU:C:1998:153, body 7 a 28).

67 Podle ustálené judikatury dále vyžaduje podmínka, podle které fyzická nebo právnická osoba musí být bezprostředně dotčena rozhodnutím, které je předmětem žaloby, aby napadené opatření přímo zakládalo následky pro právní postavení jednotlivce a jeho adresátům pověřeným jeho provedením neponechávalo žádnou volnost uvážení, a naopak, aby toto provedení bylo čistě automatické povahy a vyplývalo výlučně z unijní úpravy, aniž by bylo třeba použít další zprostředkující předpisy (viz rozsudek ze dne 22. března 2007, Regione Siciliana v. Komise, C-15/06 P, EU:C:2007:183, bod 31 a citovaná judikatura).

68 Z judikatury přitom vyplývá, že v případě, že je nezbytným předpokladem k tomu, aby měl napadený akt účinky na právní postavení jednotlivců, přijmout prováděcí opatření, podmínka bezprostředního dotčení se přesto považuje za splněnou, pokud tento akt ukládá jeho adresátovi povinnosti ke svému výkonu a pokud je adresát automaticky povinen přijmout opatření, která mění právní postavení žalobce (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. července 2015, Federcoopesca a další v. Komise, T-312/14, EU:T:2015:472, bod 38 a citovaná judikatura).

69 Jak totiž připomněl generální advokát M. Wathelet ve svém stanovisku ve věci Stichting Woonpunt a další v. Komise (C-132/12 P, EU:C:2013:335, bod 68 a citovaná judikatura), neexistence rozhodovacího prostoru členských států ruší zdánlivou neexistenci přímého vztahu mezi unijním aktem a jednotlivcem. Jinými slovy, k zabránění bezprostřednímu dotčení nemůže být prostor pro uvážení autora prováděcího aktu, jehož cílem je provést unijní akt, čistě formální. Musí být tím, co způsobilo právní dotčení žalobce.

70 Z právní úpravy použitelné v tomto případě, zejména z čl. 54 odst. 1 písm. b) a čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, zaprvé vyplývá, že konkrétním autorem výpočtu jednotlivých příspěvků i autorem rozhodnutí, kterým byly tyto příspěvky schváleny, je Jednotný výbor. Okolnost, že Jednotný výbor a vnitrostátní orgán spolu spolupracují, na tomto konstatování nic nemění (usnesení ze dne 19. listopadu 2018, Iccrea Banca v. Komise a SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, bod 27).

71 Pouze Jednotný výbor má totiž pravomoc vypočítat „po konzultaci s ECB a v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány příslušnými k řešení krize“ příspěvky předem, které mají instituce uhradit (čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014). Vnitrostátní orgány mají dále unijním právem stanovenou povinnost vybrat uvedené příspěvky tak, jak jsou určeny rozhodnutím Jednotného výboru (čl. 67 odst. 4 nařízení č. 806/2014).

72 Rozhodnutí Jednotného výboru, kterým se na základě čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 určují příspěvky předem, je tedy konečné.

73 Napadené rozhodnutí proto nelze kvalifikovat jako opatření, které je čistě přípravné nebo mezitímní, jelikož po proběhlém řízení s konečnou platností zachycuje stanovisko Jednotného výboru k příspěvkům.

74 Zadruhé je třeba poukázat na to, že bez ohledu na terminologické rozdíly mezi jednotlivými jazykovými zněními článku 5 prováděcího nařízení 2015/81 jsou orgány, kterým Jednotný výbor adresuje rozhodnutí stanovící příspěvky předem, jehož je autorem, příslušné vnitrostátní orgány, a nikoli instituce. Příslušné vnitrostátní orgány jsou fakticky i podle použitelné právní úpravy jedinými orgány, kterým je autor předmětného rozhodnutí povinen toto rozhodnutí zaslat, a jsou tedy v konečném výsledku tím, komu je rozhodnutí určeno ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU (usnesení ze dne 19. listopadu 2018, Iccrea Banca v. Komise a SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, bod 28).

75 Konstatování, že příslušné vnitrostátní orgány jsou těmi, komu je rozhodnutí Jednotného výboru určeno ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, je ostatně potvrzeno skutečností, že v systému zavedeném nařízením č. 806/2014 a v souladu s čl. 67 odst. 4 téhož nařízení jsou pověřeny výběrem jednotlivých příspěvků od institucí (usnesení ze dne 19. listopadu 2018, Iccrea Banca v. Komise a SRB, T-494/17, EU:T:2018:804, bod 29).

76 Avšak i když instituce nejsou adresáty napadeného rozhodnutí, jsou nicméně tímto rozhodnutím osobně a bezprostředně dotčeny, neboť se jich dotýká z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo z důvodu faktické situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí, a jelikož má bezprostřední účinky na jejich právní postavení a neponechává posuzovací žádnou pravomoc osobám, kterým je toto rozhodnutí určeno a které jsou pověřeny jeho provedením.

77 V tomto ohledu napadená rozhodnutí jmenovitě zmiňují každou instituci a v případě druhého napadeného rozhodnutí určují příspěvek každé z nich. Z toho vyplývá, že instituce, k nimž patří žalobkyně, jsou napadenými rozhodnutími osobně dotčeny.

78 Pokud jde dále o bezprostřední dotčení, je třeba uvést, že vnitrostátní orgány, které napadená rozhodnutí provádějí, nemají prostor pro uvážení ohledně výše individuálních příspěvků určených v těchto rozhodnutích. Vnitrostátní orgány konkrétně nemohou tyto částky měnit a jsou povinny je od dotčených institucí vybrat.

79 Pokud jde dále o mezivládní dohodu, na kterou Jednotný výbor poukazuje, aby zpochybnil bezprostřední dotčení žalobkyně, je třeba uvést, že tato dohoda se netýká výběru příspěvků předem na rok 2016 od institucí vnitrostátními orgány, ale pouze převodu těchto příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí.

80 Jak totiž vyplývá z ustanovení nařízení č. 806/2014 (viz bod 20 odůvodnění a čl. 67 odst. 4 uvedeného nařízení) a mezivládní dohody [viz bod 7 odůvodnění, článek 1 písm. a) a článek 3 mezivládní dohody], příspěvky jsou vybírány na základě unijního práva (a sice směrnice 2014/59 a nařízení č. 806/2014), kdežto k jejich převodu do Jednotného fondu dochází na základě mezivládní dohody.

81 I když je ke vzniku právní povinnosti institucí uvolnit ve prospěch účtů identifikovaných vnitrostátním orgánem částky z titulu jejich příspěvků předem nutné, aby vnitrostátní orgán přijal vnitrostátní akt, nic to nemění na tom, že jsou tyto instituce bezprostředně dotčeny rozhodnutím Jednotného výboru, které určuje výši jejich individuálních příspěvků.

82 Z předchozího vyplývá, že žalobkyně je napadenými rozhodnutím osobně a bezprostředně dotčena.

83 Vzhledem k výše uvedenému musí být námitka Jednotného výboru, aby Tribunál odmítl žalobu jako nepřípustnou, zamítnuta.

K věci samé

84 Žalobkyně na podporu své žaloby vznáší osm žalobních důvodů. V podstatě tvrdí, že Jednotný výbor jí neměl uložit povinnost zaplatit příspěvek předem (první a druhý žalobní důvod). Podpůrně tvrdí, že Jednotný výbor měl v každém případě zaprvé vyloučit z pasiv sloužících pro výběr příspěvku derivátové portfolio ve smyslu bodu 12 výše (třetí žalobní důvod), zadruhé měl zohlednit čistou hodnotu, a nikoliv hrubou hodnotu derivátových smluv (čtvrtý žalobní důvod), a zatřetí měl konstatovat, že žalobkyně není institucí v restrukturalizaci (pátý žalobní důvod). Mimoto tvrdí, že Jednotný výbor porušil její právo na to být vyslechnuta (šestý žalobní důvod), povinnost uvést odůvodnění (sedmý žalobní důvod) a procesní pravidla (nový žalobní důvod).

85 V tomto případě Tribunál považuje za vhodné zkoumat nejprve otázku autentizace napadených rozhodnutí, jejímž účelem je zajistit právní jistotu tím, že je text přijatý autorem aktu zachycen v dále neměnné podobě, a která je podstatnou formální náležitostí (rozsudky ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další, C-137/92 P, EU:C:1994:247, body 75 a 76, a ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, body 40 a 41), jejíž nesplnění je nepominutelným důvodem, který musí být unijním soudem uplatněn i bez návrhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. prosince 2013, Maďarsko v. Komise, T-240/10, EU:T:2013:645, bod 70 a citovaná judikatura).

K autentizaci napadených rozhodnutí

86 Je třeba připomenout, že Soudní dvůr rozhodl, že ratio a formální stránka tvoří neoddělitelný celek, a proto je vyhotovení aktu v písemné podobě nezbytným výrazem vůle úřadu, který akt přijímá (rozsudky ze dne 15. června 1994, Komise v. BASF a další, C-137/92 P, EU:C:1994:247, bod 70, a ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 38).

87 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že k porušení podstatné formální náležitosti dojde již tím, že akt nebyl autentizován, aniž je dále nutné prokázat, že je akt stižen jinou vadou, nebo že to, že nebyl autentizován, způsobilo újmu tomu, kdo se jí dovolává (rozsudek ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 42).

88 Přezkum toho, zda byla splněna formální náležitost spočívající v autentizaci aktu, a potažmo přezkum jeho určitosti, předchází jakémukoli jinému přezkumu, jako je přezkum pravomoci autora aktu, dodržení zásady kolegiality nebo dodržení povinnosti akty odůvodnit (rozsudek ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 46).

89 Pokud unijní soud při přezkumu aktu, který mu byl předložen, konstatuje, že tento akt nebyl řádně autentizován, má povinnost uplatnit i bez návrhu důvod vycházející z porušení podstatné formální náležitosti, které spočívá v nedostatku řádné autentizace, a akt stižený takovou vadou v důsledku toho zrušit (rozsudek ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 51).

90 V tomto ohledu není důležité, že skutečnost, že akt nebyl autentizován, nezpůsobila újmu některé ze stran sporu. Autentizace aktů je totiž podstatnou formální náležitostí ve smyslu článku 263 SFEU, která je zásadní z hlediska právní jistoty, a její porušení vede ke zrušení vadného aktu, aniž je nutné prokazovat existenci takové újmy (rozsudek ze dne 6. dubna 2000, Komise v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, bod 52; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek ze dne 8. září 2016, Goldfish a další v. Komise, T-54/14, EU:T:2016:455, bod 47).

91 V tomto případě odpověď na první usnesení, kterým bylo Jednotnému výboru nařízeno, aby předložil úplnou kopii originálu napadených rozhodnutí včetně jejich jediných příloh, Jednotný výbor dne 15. ledna 2018 předložil jako znění jednotlivých rozhodnutí dvoustránkový dokument obsahující PDF sken podepsané listinné verze, z čehož bylo možné nabýt přesvědčení, že zde jde skutečně o kopii originálu, tj. kopii dokumentu, který byl formálně předložen k podpisu a který Jednotný výbor přijal

na výkonném zasedání. Jednotný výbor však nepředložil kopii originálu příloh, ale pouze vygenerovaný PDF dokument uvádějící elektronické údaje bez autentizačních prvků, jimiž by bylo možné zaručit jeho pravost.

92 Druhým organizačním procesním opatřením a poté druhým usnesením Tribunál požádal Jednotný výbor, aby vysvětlil, jaký formát měly přílohy v okamžiku přijetí napadených rozhodnutí, a v případě, že byly předloženy v elektronické podobě, aby toto vysvětlil a poskytl autentizační prvky potřebné k tomu, aby dokázal, že PDF dokumenty předložené Tribunálu odpovídají verzi, která byla předložena k podpisu a Jednotným výborem na výkonném zasedání na schůzích dne 15. dubna 2016 a 20. května 2016 přijata. Tribunál rovněž vyzval Jednotný výbor, aby se vyjádřil k otázce právní existence napadených rozhodnutí a dodržení podstatných formálních náležitostí při jejich přijímání.

93 V odpovědích ze dne 27. března a 18. května 2018 na druhé organizační procesní opatření a na druhé usnesení Jednotný výbor poprvé tvrdil, že napadená rozhodnutí nepřijal na výkonném zasedání svých členů, nýbrž písemným postupem v elektronické podobě v souladu s čl. 7 odst. 5 jednacího řádu pro výkonné zasedání – podle něhož v souladu se zásadou důvěrnosti podle článku 15 jednacího řádu pro výkonné zasedání probíhá komunikace týkající se výkonného zasedání v zásadě elektronickou formou, což platí i pro příslušné dokumenty – a článkem 9 jednacího řádu pro výkonné zasedání.

94 Pokud jde o postup při přijímání prvního napadeného rozhodnutí, ze spisu vyplývá, že e-mailem ze dne 13. dubna 2016 odeslaným v 17:41 hodin členům výkonného zasedání a obsahujícím tři přílohy včetně dokumentu ve formátu PDF, nadepsaného „Memorandum2_Final results.pdf“, Jednotný výbor požádal výkonné zasedání Jednotného výboru o formální schválení příspěvků předem na rok 2016 do 15. dubna 2016 ve 12 hodin.

95 E-mailem ze dne 15. dubna 2016 zaslaným v 19:04 hodin Jednotný výbor oznámil, že při výpočtu příspěvků došlo k chybě, že zašle změněnou verzi dokumentu nazvaného „Memorandum 2“ a že bez námitek adresátů bude již udělený souhlas chápán tak, že se vztahuje i na opravené částky.

96 E-mailem ze dne 15. dubna 2016 odeslaným ve 20:06 hodin byl zaslán ohlášený dokument ve formátu XLSX pod názvem „Final results15042016.xlsx“.

97 Co se týče postupu při přijímání druhého napadeného rozhodnutí, Jednotný výbor upřesnil, že dne 19. května 2016 v 21:25 hodin zaslal členům výkonného zasedání e-mail zahajující písemný postup, v němž vyzval ke schválení úpravy výpočtu příspěvků předem na rok 2016 a jehož přílohou byl soubor ve formátu XLSX, nazvaný „Delta“, s výsledky upraveného výpočtu. O souhlas bylo požádáno – „z důvodu naléhavosti věci“ – do 17 hodin dne 20. května 2016.

98 Jednotný výbor konečně na jednání tvrdil, že text napadených rozhodnutí byl elektronicky podepsán předsedkyní Jednotného výboru.

99 Je však nutno konstatovat, že Jednotný výbor, který tvrzení, že byly v zásadě předloženy elektronické originály dokumentů a certifikáty elektronického podpisu zaručující autenticitu, nijak nedokládá, ani se o to nesnaží; naopak předkládá důkazy, které jsou ve skutečnosti s tímto tvrzením v rozporu.

100 Pokud jde totiž o znění napadeného rozhodnutí, Jednotný výbor předkládá PDF dokumenty, jejichž poslední stránka obsahuje zdánlivý vlastnoruční podpis, který na ni byl zjevně umístěn zkopírováním a vložením obrazového souboru, bez certifikátů elektronického podpisu.

101 Pokud jde o přílohy napadených rozhodnutí, v nichž jsou uvedeny částky příspěvků, a jsou tak podstatnou součástí rozhodnutí, ani tyto přílohy neobsahují elektronický podpis a s textem napadených rozhodnutí nejsou neoddělitelně spojeny.

102 Za účelem prokázání autenticity příloh napadených rozhodnutí předložil Jednotný výbor v reakci na druhé usnesení dokumenty ve formátu TXT, které měly doložit, že hashovací hodnota (hash value) těchto příloh byla totožná s hashovací hodnotou dokumentů ve formátu XLSX přiložených k e-mailu ze dne 15. dubna 2016 zaslanému ve 20:06 hodin a k e-mailu ze dne 19. května 2016 zaslanému ve 21:25 hodin.

103 Je však třeba poznamenat, že za účelem prokázání, že byly přílohy napadených rozhodnutí opatřeny elektronickým podpisem, jak tvrdí Jednotný výbor (viz bod 98 výše), měl tento výbor předložit certifikát pro elektronický podpis připojený k těmto přílohám, a nikoli TXT dokumenty s hashovací hodnotou. Předložení takových TXT dokumentů nasvědčuje tomu, že Jednotný výbor nemá k dispozici certifikát pro elektronický podpis a že přílohy napadených rozhodnutí tedy na rozdíl od toho, co tvrdí, nebyly opatřeny elektronickým podpisem.

104 Dokumenty ve formátu TXT předložené Jednotným výborem mimo to nejsou s dotčenými přílohami objektivně a neoddělitelně spojeny.

105 Pouze pro úplnost je konečně třeba uvést, že požadovanou autentizací v každém případě není autentizace návrhů zaslaných ke schválení e-mailem ze dne 15. dubna 2016 ve 20:06 hodin a e-mailem ze dne 19. května 2016 ve 21:25 hodin, nýbrž autentizace textů, které měly vzniknout po tomto schválení. Teprve schválením totiž originální dokument vznikne a je autentizován připojením podpisu.

106 Z výše uvedeného vyplývá, že požadavek na autentizaci napadených rozhodnutí nebyl splněn.

107 Nad rámec těchto konstatování týkajících se chybějící autentizace napadených rozhodnutí, která je podle judikatury připomenuté v bodech 87 až 90 výše sama o sobě důvodem ke zrušení napadených rozhodnutí, Tribunál považuje za vhodné zabývat se v zájmu řádného výkonu spravedlnosti i novým žalobním důvodem – který se zakládá na skutkových okolnostech, které vyšly najevo v průběhu řízení a které žalobkyně uvedla v souladu s čl. 84 odst. 2 jednacího řádu – a sedmým žalobním důvodem.

K novému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení procesních pravidel pro přijetí napadených rozhodnutí

108 Podle žalobkyně přijal Jednotný výbor napadená rozhodnutí v rozporu s obecnými procesními požadavky vyplývajícími z článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, z článku 298 SFEU a z obecných právních zásad, jakož i z jednacího řádu pro výkonné zasedání.

109 Žalobkyně nejprve tvrdí, že v rozsahu, v němž obhajuje právní názor, který se liší od názoru Jednotného výboru na její příspěvkovou povinnost a výši jejího příspěvku (viz body 13 až 17 výše), měl Jednotný výbor s jejím názorem seznámit členy výkonného zasedání. Jednotný výbor však zasedání předložil pouze výsledky výpočtů příspěvků.

110 Napadená rozhodnutí byla dále přijata v kratší lhůtě, než je minimální lhůta pro písemný postup. První napadené rozhodnutí totiž bylo poprvé přijato za méně než 48 hodin a členové výkonného zasedání měli při druhém postupu na přijetí uvedeného rozhodnutí pouze několik hodin. V obou případech Jednotný výbor neodůvodnil nezbytnost takto krátkých lhůt. Druhé napadené rozhodnutí bylo rovněž přijato velmi krátkým písemným postupem, a sice během cca 19 hodin. Sekretariát odůvodnil krátkost lhůty obecnou zmínkou o naléhavosti, kterou však dále nevysvětlil. Jednotný výbor tedy podle ní porušil ustanovení čl. 9 odst. 1 a 2 jednacího řádu pro výkonné zasedání.

111 Při druhém přijímání prvního napadeného rozhodnutí byl podle ní navíc porušen čl. 9 odst. 3 jednacího řádu pro výkonné zasedání. Toto ustanovení vyžaduje jednomyslné přijetí, přičemž se nebere v úvahu zdržení se hlasování. První napadené rozhodnutí bylo v každém případě podruhé přijato

v příliš krátké lhůtě. S ohledem na pozdní zaslání a mimořádně krátkou lhůtu pro reakci totiž sekretariát Jednotného výboru nemohl mít jistotu, že se všichni členové výkonného zasedání dozvěděli o rozhodnutí či nutnosti projevit aktivně nesouhlas.

112 Jednotný výbor tyto argumenty zpochybňuje.

113 Zaprvé tvrdí, že právo na řádnou správu neznamená, že členové rozhodovacího orgánu v rámci instituce, orgánu nebo jiného subjektu musí osobně zkoumat všechny skutkové a právní okolnosti jakkoli související s rozhodnutím. Tento přístup v praxi nepřichází v úvahu vzhledem k tomu, že napadená rozhodnutí se týkají výpočtu příspěvků předem pro téměř 3 800 institucí. Právo na řádnou správu navíc podle něj zahrnuje i povinnost administrativy rozhodovat efektivně.

114 V projednávané věci byla podle něj napadená rozhodnutí podrobně připravena příslušným oddělením Jednotného výboru a členové výkonného zasedání Jednotného výboru byli všichni informováni o metodě, jakož i o postupu při výpočtu, a zúčastnili se celého postupu, který započal v září 2015, včetně výpočtů příspěvků ve všech dílčích krocích. Ve fázi formálního rozhodnutí o příspěvku tak prakticky neexistovaly otázky, o nichž by členové Jednotného výboru stále měli jednat či které by museli rozhodnout, natož pak pokud jde o samotnou metodu výpočtu.

115 Žalobkyně navíc nedodržela v plném rozsahu povinnost poskytnout informace. Příspěvek žalobkyně předem však podle něj i tak vycházel z údajů, které sama poskytla, tj. z údajů poskytnutých v pozdější fázi a v listinné podobě a dle jejích podle vlastních slov „v souladu s právním názorem FMSA“.

116 Zadruhé Jednotný výbor zdůrazňuje, že členové výkonného zasedání neměli námitky proti písemnému postupu. Potvrzením výsledků výpočtu byl navíc formálně uzavřen dlouhodobý proces. Uvedení členové byli do tohoto procesu řádně zapojeni, a tudíž nepotřebovali 48 hodin, natož pak pět pracovních dnů, k potvrzení výsledků výpočtu.

117 O nutnosti poskytnout bezodkladně výsledky výpočtů vnitrostátním orgánům členové výkonného zasedání Jednotného výboru v každém případě věděli. Jednotný výbor se v úzké spolupráci s vnitrostátními orgány zavázal jim tyto výsledky poskytnout v polovině dubna 2016. Kromě toho podle čl. 3 odst. 2 mezivládní dohody měly být příspěvky předem na rok 2016 vybrané na vnitrostátní úrovni převedeny do Jednotného fondu pro řešení krizí do 30. června 2016.

118 Podle Jednotného výboru je tento výklad jednacího řádu výkonného zasedání v souladu s potřebou administrativy reagovat pružně a rychle. Údajná porušení čl. 9 odst. 1 a 2 jednacího řádu výkonného zasedání podle něj v každém případě nelze kvalifikovat jako porušení podstatných formálních náležitostí ve smyslu čl. 263 odst. 2 SFEU. Jedná se podle něj o interní procesní pravidla, kterých se třetí osoby nemohou dovolávat. Je-li procesní norma porušena, aniž by tím bylo zabráněno tomu, že bude dosaženo cílů sledovaných touto normou, nedochází podle něj k porušení podstatných formálních náležitostí. V projednávaném případě podle něj není nezbytné dodržet lhůty stanovené v čl. 9 odst. 2 a 3 jednacího řádu pro výkonná zasedání a tato pravidla nelze vykládat v tom smyslu, že členové výkonného zasedání Jednotného výboru, kteří se účastní výkonného zasedání, musí minimální lhůtu respektovat, i když není nezbytná pro přijetí rozhodnutí.

119 Pokud jde konečně o druhý postup přijetí prvního napadeného rozhodnutí, Jednotný výbor tvrdí, že Soudní dvůr již potvrdil, že konsensus ohledně přijetí rozhodnutí přestává platit, je-li vznesena zjevná námitka proti jeho přijetí. Žalobkyně také podle něj nemůže z praxe výkonných zasedání Jednotného výboru legitimně vyvodit, že je k dosažení konsensu vždy nutné aktivní hlasování. To, že bylo třeba konsensu dosáhnout v krátké době, podle něj není v rozporu s čl. 9 odst. 2 a 3 jednacího řádu pro výkonná zasedání, neboť i tato krátká doba byla podle Jednotného výboru za okolností projednávané věci dostatečná zejména z důvodu, že upravené částky rozeslané e-mailem ze dne 15. dubna 2016 v 20:06 hodin se od částek schválených při prvním přijetí prvního napadeného rozhodnutí lišily pouze minimálně.

120 Jak je uvedeno v bodě 94 výše, v tomto případě byl písemný postup pro přijetí prvního napadeného rozhodnutí zahájen e-mailem ze dne 13. dubna 2016 odeslaným v 17:41 hodin, kterým byla členům výkonného zasedání Jednotného výboru uložena lhůta ke schválení návrhu rozhodnutí do 12 hodin dne 15. dubna 2016, což je kratší lhůta než dva pracovní dny, ačkoli čl. 9 odst. 2 jednacího řádu pro výkonné zasedání „zpravidla vyžaduje [lhůtu] minimálně pět pracovních dnů“. V rozporu s požadavky jednacího řádu pro výkonné zasedání e-mail ze dne 13. dubna 2016 neuvádí žádný důvod pro zkrácení lhůty. Nezmiňuje ani čl. 9 odst. 2 jednacího řádu pro výkonné zasedání.

121 Pouze pro úplnost je ostatně třeba uvést, že Jednotný výbor nedokazuje, že by bylo naléhavé přijmout rozhodnutí dne 15. dubna 2016 a nikoli 20. dubna 2016, což by bylo v souladu s procesními pravidly. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že 15. dubna 2016 není datum stanovené právní úpravou. Toto zkrácení lhůty pro přijetí rozhodnutí je první procesní vadou.

122 Článek 9 odst. 1 jednacího řádu pro výkonné zasedání dále stanoví, že rozhodnutí lze přijímat písemně s výjimkou případů, kdy nejméně dva členové výkonného zasedání vyjádří nesouhlas do 48 hodin od zahájení písemného postupu.

123 V tomto ohledu se ukazuje, že Jednotný výbor rovněž nerespektoval jednací řád pro výkonné zasedání, jelikož lhůta pro písemný postup byla o šest hodin kratší než 48 hodin požadovaných k vyjádření námitek proti použití písemného postupu. Nic přitom nebránilo tomu, aby byla lhůta pro odpověď určena na 15. dubna 2016 v 18 hodin, pokud by bylo nutné přijmout rozhodnutí v tento den. Toto je druhá procesní vada.

124 Jednotný výbor se nesprávně pokouší odůvodnit porušení jednacího řádu pro výkonné zasedání tím, že členové výkonného zasedání Jednotného výboru nevznesli námitky. Postačí uvést, že Jednotný výbor má povinnost použít pravidla upravující rozhodovací proces, která regulují zkrácení lhůty, jsou-li splněny určité podmínky, a že údajná absence námitek nemění nic na tom, že k porušení došlo *ab initio*, když Jednotný výbor určil lhůtu v rozporu s tím, co stanoví jednací řád pro výkonné zasedání.

125 Ačkoli e-mail ze dne 13. dubna 2016 vyzýval členy výkonného zasedání Jednotného výboru k udělení formálního souhlasu prostřednictvím e-mailu zaslaného do schránky Jednotného výboru, žádný e-mail se souhlasem nepředložil. Jediným důkazem o souhlasu je tvrzení Jednotného výboru v e-mailu z pátku 15. dubna 2016 v 19:04 hodin, že byl tento souhlas udělen.

126 V tomto e-mailu z pátku 15. dubna 2016 odeslaném v 19:04 hodin, který nebyl napoprvé zaslán všem členům výkonného zasedání (A, člen výkonného zasedání Jednotného výboru, nebyl zařazen mezi adresáty tohoto e-mailu, ten mu byl zaslán o 21 minut později), navíc Jednotný výbor informoval o chybě ve výpočtu příspěvků předem a oznámil, že v samostatném e-mailu zašle upravenou verzi „memoranda 2“. E-mail z 19:04 hodin bez poskytnutí lhůty pro případnou reakci uváděl, že bez námitek ze strany členů výkonného zasedání Jednotného výboru se bude mít za to, že jimi udělený souhlas platí i pro upravené částky příspěvků. Jednotný výbor tak zahájil postup pro přijetí rozhodnutí bez námitek, který sice není jednacímu řádu pro výkonné zasedání cizí, avšak který byl zahájen za nestandardních podmínek zejména vzhledem k tomu, že k přijetí rozhodnutí nebyla stanovena lhůta. Vedle dvou vad zmíněných již v bodech 120 až 123 jde o třetí procesní vadu.

127 Téhož dne ve 20:06 hodin zaslal Jednotný výbor samostatný e-mail s přílohou, dokumentem XLSX nazvaným „Final results15042016.xlsx“. Tento e-mail opět nebyl zaslán A. Tato posledně uvedená okolnost je čtvrtou procesní vadou.

128 Vzhledem k datu napadeného rozhodnutí (dne 15. dubna 2016) je kromě toho jasné, že i když nebyla v e-mailu ze dne 15. dubna 2016 odeslaného v 19:04 hodin stanovena žádná lhůta, mělo se za to, že konsensu bude dosaženo téhož dne, tj. logicky o půlnoci. Jednotný výbor v e-mailu ze dne 13. dubna 2016 (přiloženém k e-mailu ze dne 15. dubna 2016 odeslanému v 19:04 hodin) uvedl, že hodlá přijmout rozhodnutí dne 15. dubna. I kdyby tato informace byla chápána tak, že jakákoli námitka

musí být vznesena do půlnoci 15. dubna 2016, nic to nemění na tom, že v tomto případě byl postup pro schválení konsensem zahájen v pátek večer v 19:04 a skončil téhož dne o půlnoci. Tyto okolnosti činí třetí procesní vadu konstatovanou v bodě 126 výše o to závažnější.

129 Postup pro dosažení konsensu prokazatelně nebyl řádný tím spíše, že kromě opomenutí zaslat e-mail z 20:06 hodin A (viz bod 127 výše), což by samo o sobě činilo postup vadným, Jednotný výbor nedokazuje, že ostatní členové výkonného zasedání Jednotného výboru o e-mailu z 20:06 hodin věděli (což ostatně platí i pro e-mail z 19:04 hodin) a znali jeho obsah. Jednotný výbor předložil určité důkazy za účelem ověření, že e-maily zaslané v 19:04 a 20:06 hodin byly doručeny do e-mailových schránek adresátů. Nicméně kromě toho, že tato namátková kontrola nebyla provedena u všech členů výkonného zasedání Jednotného výboru, neprokazuje ani to, že členové výkonného zasedání Jednotného výboru do půlnoci téhož dne vůbec věděli, že jim tyto e-maily byly zaslány.

130 Vzhledem k povaze postupu schvalování konsensem, kdy je souhlas dovozován z absence námitek, je přitom nutné, aby bylo před přijetím rozhodnutí minimálně prokázáno, že se osoby účastnící se schvalování konsensem o tomto postupu dozvěděly a mohly se s návrhem, který jim byl předložen k odsouhlasení, seznámit. V tomto případě bylo první napadené rozhodnutí vzhledem k tomu, co je v něm uvedeno a k tomu, že bylo téhož dne zasláno vnitrostátnímu orgánu (viz bod 20 výše), přijato nejpozději o půlnoci 15. dubna 2016. Jednotný výbor přitom nepředložil důkaz o tom, že členové výkonného zasedání Jednotného výboru měli možnost seznámit se s pozměněným rozhodnutím, nebo že vůbec věděli o e-mailech z 19:04 a 20:06 hodin.

131 Na okraj je třeba uvést, že příloha prvního napadeného rozhodnutí předloženého ke schválení dne 13. dubna 2016 měla formu elektronického PDF dokumentu (viz body 94 a 120 výše), zatímco příloha předložená ke schválení večer dne 15. dubna 2016 měla formu elektronického XLSX dokumentu (viz body 96 a 127 výše).

132 Je tedy třeba uvést, že pokud by nedošlo k chybě zmíněné v e-mailech z večera 15. dubna 2016 (viz bod 95 výše), první napadené rozhodnutí by jako přílohu obsahovalo elektronický PDF dokument, a nikoli soubor XLSX.

133 Tribunál k tomuto rozdílu může pouze konstatovat, že Jednotný výbor použil různé elektronické formáty, ačkoli má povinnost dbát na jednotnost a formální koherenci dokumentů předkládaných ke schválení a poté přijímaných. Tato nepřesnost má důsledky, které nejsou čistě procesního rázu, jelikož údaje poskytnuté formou PDF souboru postrádají podrobnosti k výpočtovým polím v souboru XLSX a takový PDF soubor minimálně v tomto případě uvádí na rozdíl od souboru XLSX zaokrouhlené hodnoty. Pokud jde o faktor korekce o riziko uvedený v napadeném rozhodnutí, tj. faktor v kontextu eurozóny, z odpovědi Jednotného výboru vyplývá, že hodnota uvedená v prvním napadeném rozhodnutí poskytnutá v odpověď na první usnesení v PDF souboru neodpovídá přesně hodnotě uvedené v XLSX souboru, která má čtrnáct desetinných míst, nýbrž je zaokrouhlena na dvě desetinná místa, což je nepoužitelné k ověření výpočtu příspěvku.

134 Z výše uvedeného vyplývá, že kromě chybějící autentizace zmíněné v bodě 106 výše, která implikuje zrušení napadených rozhodnutí, bylo první napadené rozhodnutí přijato ve zjevném rozporu s procesními požadavky na schválení tohoto rozhodnutí členy výkonného zasedání Jednotného výboru a na získání tohoto souhlasu.

135 V tomto ohledu je třeba uvést, že to, že se fyzické a právnické osoby nemohou dovolávat porušení pravidel, která nejsou určena k zajištění ochrany jednotlivců, nýbrž upravují interní fungování služby v zájmu řádné správy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. května 1991, Nakajima v. Rada, C-69/89, EU:C:1991:186, body 49 a 50), neznamená, že se jednotlivec nemůže užitečně dovolávat porušení pravidla upravujícího rozhodovací proces vedoucí k přijetí unijního aktu. Je totiž třeba rozlišovat ustanovení upravující interní postupy orgánu, jejichž porušení se nemohou fyzické a právnické osoby dovolávat, protože se týkají pouze způsobů interního fungování orgánu, které nemohou mít vliv na

jejich právní postavení, a ustanovení, jejichž porušení se naopak dovolávat lze, jelikož zakládají práva a jsou pro tyto osoby faktorem právní jistoty (rozsudek ze dne 17. února 2011, Zhejiang Xinshiji Foods a Hubei Xinshiji Foods v. Rada, T-122/09, nezveřejněný, EU:T:2011:46, bod 103).

136 V projednávané věci analýza postupu pro přijetí prvního napadeného rozhodnutí svědčí o tom, že bylo porušeno značné množství pravidel pro organizaci elektronického písemného postupu pro přijímání rozhodnutí. Přestože to článek 9 jednacího řádu pro výkonné zasedání výslovně nestanoví, rozumí se samo sebou, že součástí každého písemného postupu je nutně zaslání návrhu rozhodnutí všem členům rozhodovacího orgánu zapojeného do tohoto postupu. Pokud jde konkrétně o postup pro přijetí rozhodnutí na základě konsensu, jako je tomu v tomto případě (viz body 126 až 130 výše), rozhodnutí nelze přijmout, není-li přinejmenším prokázáno, že všichni členové měli možnost se předem seznámit s návrhem rozhodnutí. Tento postup si konečně žádá, aby byla určena lhůta k tomu, aby členové uvedeného orgánu zaujali k návrhu postoj.

137 Procesní pravidla, jejichž cílem je zajistit dodržení podstatných formálních náležitostí elektronického písemného postupu a jakéhokoli postupu pro přijetí rozhodnutí na základě konsensu, byla v projednávaném případě porušena. Toto porušení má přímý dopad na právní jistotu, neboť vedlo k přijetí rozhodnutí, u něhož není prokázáno nejen to, že bylo schváleno orgánem, který k tomu má pravomoc, ale ani to, že s ním byli všichni jeho členové předem seznámeni.

138 Nedodržení takových procesních pravidel nezbytných pro vyjádření souhlasu představuje porušení podstatných formálních náležitostí, které může unijní soud zkoumat i bez návrhu (rozsudky ze dne 24. června 2015, Španělsko v. Komise, C-263/13 P, EU:C:2015:415, bod 56, a ze dne 20. září 2017, Tilly-Sabco v. Komise, C-183/16 P, EU:C:2017:704, bod 116).

139 Pokud jde konečně o druhé napadené rozhodnutí, je třeba uvést, že nenahrazuje první napadené rozhodnutí, které stanovilo výši příspěvků, ale pouze tyto částky po technické stránce a v omezeném rozsahu upravuje. Zrušení prvního napadeného rozhodnutí má nutně za následek zrušení druhého.

140 Aniž je třeba se vyjadřovat k ostatním argumentům žalobkyně, z výše uvedeného vyplývá, že napadená rozhodnutí musí být zrušena rovněž z důvodu, že byla porušena procesní pravidla pro jejich přijetí.

K sedmému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

141 Žalobkyně připomíná, že podle judikatury musí být požadavek na odůvodnění posuzován v závislosti na zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na tom, aby získaly vysvětlení.

142 Podle žalobkyně přitom nelze odůvodnění v napadených rozhodnutích ani odůvodnění ve výměrech považovat za dostatečné.

143 Zaprvé z tohoto odůvodnění nelze zjistit, zda Jednotný výbor vycházel z (opraveného) elektronického prohlášení nebo z písemného prohlášení, do jaké výše byla celková rozvaha (s opravou fiduciárních derivátů či bez ní) zahrnuta do výpočtu příspěvku a zda výpočet v napadených rozhodnutích vychází z hrubé nebo čisté hodnoty derivátových smluv.

144 Zadruhé se příloha 2 prvního výměru váže výlučně k příspěvku na rok 2015. I když se příloha 1 prvního výměru týká příspěvku na rok 2016, uvádí pouze výsledek výpočtu bez parametrů k němu. Napadená rozhodnutí ani výměry neuvádí jasně kroky výpočtů ani klasifikace použité na žalobkyni. Ve skutečnosti neuvádí výpočet příspěvku, ve které by byly uvedeny hodnoty deklarované žalobkyní (jako celková pasiva, vlastní kapitál, zaručené vklady, závazky ze všech derivátových smluv atd.). Žalobkyně

rovněž nemůže vědět, do jaké míry Jednotný výbor provedl hodnocení lišící se od údajů uvedených v písemném prohlášení. V tomto ohledu žalobkyně připomíná, že předložila dva formuláře prohlášení, z nichž měl být podle jejího právního názoru použit pouze jeden.

145 To, že napadená rozhodnutí uvádí svůj právní základ, nemůže podle ní nahradit chybějící odůvodnění. Napadená rozhodnutí zmiňují pouze čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014 bez odkazu na směrnici 2014/59 či nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, ačkoli jsou pro výpočet příspěvku rozhodující. I kdyby byl odkaz na právní základ vyčerpávající, není v projednávaném případě dostatečný. Požadavky na odůvodnění jsou o to přísnější, že je právní kontext přijatého rozhodnutí neznámý a přijaté opatření je napadáno zainteresovanými osobami.

146 Žalobkyně připouští, že výpočet příspěvků předem je složitou záležitostí. Právě kvůli této složitosti však je nutné, aby osoby povinné příspěvek platit mohly ověřit, zda Jednotný výbor vypočetl příspěvky právně opodstatněným způsobem. Odůvodnění dává Jednotnému výboru také možnost sebekontroly. Na rozdíl od práva kartelových dohod jsou navíc parametry toho, jak má Jednotný výbor příspěvky předem vypočítat, podrobně upraveny příslušnou právní úpravou. Jednotný výbor by proto neměl mít velký problém vysvětlit žalobkyni kroky výpočtů, kterými prošel, než dospěl k získaným výsledkům.

147 Případný zájem jiných institucí na důvěrnosti údajů nebrání tomu, aby byla napadená rozhodnutí náležitě odůvodněna, neboť žalobkyně se snaží seznámit se pouze s vlastními osobními údaji.

148 Ani přístup ke spisu po podání projednávané žaloby na žádost žalobkyně nenapravuje nedostatečnost odůvodnění.

149 Pokud jde o druhé napadené rozhodnutí, ani to není z právního hlediska dostatečně odůvodněno. Dopis ze dne 22. května 2016, který Jednotný výbor zaslal vnitrostátním orgánům, totiž pouze uvádí, že ke změně prvního napadeného rozhodnutí vedla úprava „souboru ukazatelů IV“. Technická zpráva (technical note with further background), na kterou odkazuje tento dopis, nebyla připojena ani k druhému napadenému rozhodnutí, ani k druhému výměru.

150 Pokud jde o dopis ze dne 23. května 2016, který FMSA zaslal spolkovému svazu německých veřejných bank, tento dopis uváděl, že roční příspěvek pro povolené instituce v Německu se v průměru mění o 1,21 %. V případě žalobkyně přitom byl do té doby stanovený příspěvek na rok 2016 v druhém napadeném rozhodnutí navýšen o 11,45 %.

151 Důvod uvedený ve druhém výměru na podporu opravy se navíc týká parametru institucionálního systému ochrany. Tento výměr odkazuje na pole CD 133 a CD 134 své přílohy. V poli CD 134 však není uvedena žádná hodnota. Změny se navíc netýkají pouze dvou výše uvedených polí.

152 Jednotný výbor tyto argumenty zpochybňuje.

153 Tvrdí, že žalobkyně není adresátem napadených rozhodnutí ani jimi není bezprostředně dotčena. Tato rozhodnutí byla určena FMSA a jejich odůvodnění postačovalo pro FMSA, který byl stejně jako všechny ostatní vnitrostátní orgány úzce zapojen do výpočtu příspěvků předem na rok 2016. Dostatečně odůvodněna jsou podle něj v každém případě i ve vztahu k žalobkyni.

154 Zaprvé napadená rozhodnutí uvádí jako právní základ nařízení č. 806/2014. Toto nařízení, nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, prováděcí nařízení 2015/81, jakož i směrnice 2014/59 přitom podrobně vysvětlují, jakým způsobem příspěvky předem vypočítat. Napadená rozhodnutí tedy byla přijata v kontextu, který žalobkyně dobře znala. Zadruhé byla žalobkyně do procesu úzce zapojena. Hlavní důvody jsou jí známy, jelikož výpočet vychází ze základní metody stanovené ve výše uvedených aktech a dále z podrobných údajů poskytnutých jí samotnou. Zatřetí žalobkyně obdržela extrémně podrobné vysvětlení výpočtu a důvodů uvedených ve výměrech. Na žádost o přístup k dokumentům navíc obdržela doplňující informace, a sice vstupní hodnoty, dílčí výpočet a konečný výsledek výpočtu.

155 Žalobkyně zachází nad rámec požadavků daných povinností uvést odůvodnění, když tvrdí, že musí být s to přepočítat přesnou částku svého příspěvku předem. Příspěvky předem pro instituce jsou vzájemně propojeny a jednotlivé kroky výpočtu pro jednu instituci implikují využití údajů všech nebo alespoň velkého počtu institucí. V této souvislosti musí být povinnost uvést odůvodnění sladěna s povinností chránit obchodní tajemství jiných institucí. Žalobkyně přitom již měla přístup ke všem informacím, které se týkají jí a nesouvisejí s jinými institucemi.

156 V odpověď na otázku položenou Tribunálem na jednání Komise v tomto ohledu dodala, že i když z ekonomického hlediska je možné posoudit rizikový profil instituce pouze na základě vlastních údajů, na základě použitelné právní úpravy, a sice čl. 69 odst. 1 a čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, je v tomto případě vyžadována vzájemná provázanost příspěvků předem všech institucí.

157 Podle Jednotného výboru je přístup, který neumožňuje úplný přepočet částky příspěvků předem, v souladu se správní praxí v jiných oblastech unijního práva, a zejména v oblasti práva hospodářské soutěže. Navíc je třeba zohlednit praktické a technické možnosti odůvodnění ve lhůtě stanovené pro přijetí napadených rozhodnutí.

158 Pokud jde o druhé napadené rozhodnutí, FMSA byl informován o postupu a o důvodech, které vedly k úpravě, a to v dopise podepsaném místopředsedou Jednotného výboru a zaslaném všem vnitrostátním orgánům spolu s druhým napadeným rozhodnutím. Podrobné odůvodnění, jakož i podrobnosti o novém výpočtu byly žalobkyni poskytnuty ve druhém výměru.

159 Konečně vzhledem k tomu, že tvrzení o pochybení ve výpočtu (opraveném) příspěvků předem na rok 2016 pro žalobkyni není podloženo, posledně uvedená podle Jednotného výboru nemá legitimní zájem na zrušení napadených rozhodnutí z důvodu případné formální vady.

160 Podle ustálené judikatury musí být odůvodnění požadované článkem 296 SFEU přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat přezkum (viz rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal v. Komise, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, bod 59 a citovaná judikatura).

161 Požadavek na odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů, jakož i zájmu, který mohou mít osoby, kterým je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká, na získání vysvětlení. Není požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována nejen s ohledem na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (viz rozsudek ze dne 7. března 2013, Acino v. Komise, T-539/10, nezveřejněný, EU:T:2013:110, bod 124 a citovaná judikatura).

162 Odůvodnění určitého aktu navíc musí být logické a nesmí vykazovat vnitřní rozpor, který by bránil řádnému pochopení důvodů, ze kterých tento akt vychází (viz rozsudek ze dne 15. července 2015, Pilkington Group v. Komise, T-462/12, EU:T:2015:508, bod 21 a citovaná judikatura).

163 Úvodem je třeba připomenout, že i když jsou rozhodnutí stanovící příspěvky předem v systému zavedeném nařízením č. 806/2014 a prováděcím nařízením 2015/81 oznamována vnitrostátním orgánům, instituce, které je mají platit, včetně žalobkyně, jsou na rozdíl od toho, co tvrdí Jednotný výbor, uvedenými rozhodnutími osobně a bezprostředně dotčeny (viz body 61 až 82 výše).

164 Zájem na získání vysvětlení, který tyto instituce mohou mít, tedy musí být při posouzení rozsahu povinnosti odůvodnit dotčená rozhodnutí zohledněn. Dále je třeba připomenout, že účelem odůvodnění je rovněž umožnit unijnímu soudu přezkum.

165 Aniž je třeba zkoumat argumenty žalobkyně týkající se toho, že v prvním napadeném rozhodnutí chybí údaje o tom, která z jejích prohlášení Jednotný výbor použil pro účely výpočtu a z jakých důvodů, je v tomto případě třeba uvést, že Jednotný výbor několikrát porušil povinnost uvést odůvodnění.

166 Pokud jde o text prvního napadeného rozhodnutí, ten zmiňuje pouze nařízení č. 806/2014, konkrétně jeho čl. 70 odst. 2, konzultace a spolupráci se subjekty [Evropskou centrální bankou (ECB) a vnitrostátními orgány], a skutečnost, že výpočet se provádí tak, aby všechny jednotlivé příspěvky nepřesahovaly určitou úroveň (a to 12,5 % cílové úrovně stanovené v čl. 69 odst. 1 nařízení č. 806/2014). Neobsahuje informaci o jednotlivých krocích výpočtu příspěvku týkajícího se žalobkyně, ani číselné údaje týkající se těchto jednotlivých kroků.

167 Je pravda, že znění článku 70 nařízení č. 806/2014 uvedeného v prvním napadeném rozhodnutí, a konkrétně jeho odstavec 6, lze chápat tak, že Jednotný výbor počítá příspěvky předem na základě „[aktů] v přenesené pravomoci, které upřesňují pojem příspěvků upravených v poměru k rizikovému profilu institucí, přijaté Komisí podle čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU“, tedy v projednávané věci nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.

168 Nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 navíc obsahuje podrobná pravidla, která musí Jednotný výbor použít při výpočtu příspěvků.

169 Tyto skutečnosti však nepostačují k tomu, aby bylo možné pochopit, jak tato pravidla Jednotný výbor použil v případě žalobkyně, aby dospěl k částce příspěvku uvedené v příloze prvního napadeného rozhodnutí.

170 Je třeba dodat, že první napadené rozhodnutí nezmiňuje mezitímní rozhodnutí Jednotného výboru přijatá za účelem provedení právní úpravy výpočtu příspěvků, tedy alespoň rozhodnutí uvedená v bodě 29 výše.

171 Je přitom třeba konstatovat, že tato mezitímní rozhodnutí předurčují výpočtový postup i samotný výpočet příspěvků. Tato mezitímní rozhodnutí nejen provádějí, ale některá z nich také doplňují použitelnou právní úpravu. Tato mezitímní rozhodnutí nebyla zveřejněna a instituce s nimi nebyly seznámeny, takže argument Jednotného výboru, že odůvodnění prvního napadeného rozhodnutí postačuje vzhledem k tomu, že nařízení č. 806/2014, nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, prováděcí nařízení 2015/81 a směrnice 2014/59 podrobně vysvětlují, jakým způsobem příspěvky předem vypočítat (viz bod 154 výše), každopádně nemůže obstát.

172 Postačí uvést dva příklady mezitímních rozhodnutí uvedených v bodě 29 výše, a sice zaprvé rozhodnutí SRB/ES/SRF/2016/01 (viz bod 29 výše, osmá odrážka), jehož článek 1 stanoví cílovou úroveň pro rok 2016, která hraje roli při výpočtu příspěvku předem týkajícího se žalobkyně (viz článek 4 prováděcího nařízení 2015/81 a příloha I, krok 6 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63), a zadruhé rozhodnutí SRB/ES/SRF/2015/00 (viz bod 29 výše, první odrážka) které provádí čl. 6 odst. 1 písm. d) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, podle kterého Jednotný výbor určí dodatečné ukazatele rizika v rámci souboru ukazatelů rizik IV, jednoho ze dvou souborů ukazatelů rizik, které v projednávané věci Jednotný výbor uplatnil podle toho, co vyplývá ze souboru s údaji zmíněného taktéž v bodě 29 výše.

173 I když přitom Jednotný výbor žalobkyni tato mezitímní rozhodnutí zaslal, učinil tak až dne 3. srpna 2016, tedy po podání projednávané žaloby.

174 V tomto ohledu je třeba připomenout, že povinnost uvést odůvodnění musí být posouzena na základě informací, které měla žalobkyně k dispozici v okamžiku podání žaloby (viz rozsudek ze dne 12. listopadu 2008, Evropaïki Dynamiki v. Komise, T-406/06, nezveřejněný, EU:T:2008:484, bod 50 a citovaná judikatura).

175 Pokud jde dále o přílohu prvního napadeného rozhodnutí, je třeba uvést, že sice uvádí výši faktoru korekce o riziko v kontextu eurozóny, avšak neobsahuje žádný obdobný údaj týkající se faktoru korekce o riziko pro část výpočtu prováděnou ve vnitrostátním kontextu. Upřesňuje sice metodu výpočtu použitou v evropském kontextu, avšak neuvádí nic k metodě výpočtu, kterou Jednotný výbor použil pro vnitrostátní kontext.

176 Jak však vyplývá z čl. 8 odst. 1 písm. a) prováděcího nařízení 2015/81, ve výpočtu příspěvků institucí na rok 2016 představuje část výpočtu, který provádí Jednotný výbor ve vztahu k vnitrostátnímu kontextu, 60 %, zatímco část výpočtu ve vztahu k evropskému kontextu pouze 40 %. Odůvodnění obsažené v prvním napadeném rozhodnutí se tedy v tomto ohledu jeví jako nedostatečné.

177 Je třeba dodat, že na rozdíl od toho, co tvrdí Jednotný výbor, nelze nedostatečnost odůvodnění prvního napadeného rozhodnutí kompenzovat odůvodněním obsaženým v prvním výměru, který na základě tohoto rozhodnutí přijal FMSA.

178 V projednávané věci je pravda, že první výměr obsahuje podrobnější vysvětlení k výpočtu příspěvku žalobkyně, a to jak jeho „evropské“ části, tak části „vnitrostátní“.

179 V systému zavedeném příslušnou právní úpravou však příspěvky předem vyčísluje a stanoví Jednotný výbor. Rozhodnutí Jednotného výboru o výpočtu uvedených příspěvků jsou určena pouze vnitrostátním orgánům (čl. 5 odst. 1 prováděcího nařízení 2015/81), které mají povinnost oznámit je institucím (čl. 5 odst. 2 prováděcího nařízení 2015/81) a vybrat na základě uvedených rozhodnutí od institucí příspěvky (čl. 67 odst. 4 nařízení č. 806/2014).

180 Pokud tedy Jednotný výbor jedná na základě čl. 70 odst. 2 nařízení č. 806/2014, přijímá konečná rozhodnutí, která se institucí osobně a bezprostředně dotýkají.

181 Jednotný výbor, který je autorem těchto rozhodnutí, tedy má povinnost tato rozhodnutí odůvodnit. Tato povinnost nemůže být přenesena na vnitrostátní orgány, které její porušení nemohou napravit, neboť by tím bylo zpochybněno postavení Jednotného výboru jakožto autora uvedených rozhodnutí a s tím související odpovědnost, a s ohledem na rozmanitost vnitrostátních orgánů by to vyvolalo riziko nerovného zacházení s institucemi, pokud jde o odůvodnění rozhodnutí Jednotného výboru.

182 V každém případě je třeba uvést, že údaje uvedené v příloze 1 k prvnímu výměru, prezentované jako podrobnosti k výpočtu příspěvku předem týkajícího se žalobkyně, nejsou nijak označeny jako údaje Jednotného výboru. Jsou naopak prezentovány jako nedílná součást výměru, který je aktem německého práva, takže není možné rozlišit části, jejichž autorem je FMSA, a části, jejichž autorem je případně Jednotný výbor.

183 Dále je třeba uvést, že i když faktor korekce o riziko musí být vyčíslen na všechna požadovaná desetinná místa, jinak je výpočet pouze přibližný, faktor korekce uvedený v příloze prvního výměru (se čtyřmi desetinnými místy) neodpovídá číslu (se dvěma desetinnými místy) uvedenému v příloze k prvnímu napadenému rozhodnutí zaslanému žalobkyni Jednotným výborem dne 3. srpna 2016 (viz bod 29 výše) a předloženému Tribunálu v příloze A.22 žaloby, ani číslu (s patnácti desetinnými místy) v téže příloze, jak byla zaslána Tribunálu v odpověď na druhé usnesení.

184 Ve stejném duchu neodpovídají čísla, která musí být stejně přesná a jsou uvedena (se čtyřmi desetinnými místy) v prvním výměru [viz pole CD 21 (pákový poměr), CD 35 (souhrnný ukazatel pro soubor ukazatelů I), CD 36 (souhrnný ukazatel pro soubor ukazatelů IV), CD 37 (souhrnný ukazatel) či CD 38 (konečný souhrnný ukazatel) v příloze 1 tohoto výměru] číslům uvedeným (se dvěma desetinnými místy) v souboru s údaji poskytnutém Jednotným výborem žalobkyni dne 3. srpna 2016 (viz bod 29 výše) a předloženém Tribunálu v příloze A.25 žaloby.

185 Pokud jde dále o posledně uvedený soubor s údaji poskytnutý Jednotným výborem žalobkyni, je třeba připomenout judikaturu citovanou již v bodě 174, podle níž musí být dodržení povinnosti uvést odůvodnění posouzeno v závislosti na informacích, které má žalobkyně k dispozici v okamžiku podání žaloby.

186 Z výše uvedeného přitom vyplývá, že stejně jako rozhodnutí uvedená v bodě 29 výše poskytl Jednotný výbor uvedený soubor žalobkyni až po podání projednávané žaloby.

187 Pokud jde o druhé napadené rozhodnutí, je třeba uvést, že porušuje povinnost uvést odůvodnění ze stejných důvodů jako první napadené rozhodnutí a navíc ji porušuje z důvodu, že neuvádí žádný důvod pro úpravu, kterou provádí.

188 Je sice pravda, že důvody této úpravy byly vysvětleny v dopise ze dne 22. května 2016, který Jednotný výbor zaslal vnitrostátním orgánům spolu s druhým napadeným rozhodnutím, a v dopise ze dne 23. května 2016, který FMSA zaslal německým institucím.

189 Tyto dopisy však pouze obecně vysvětlují důvody pro úpravu, k níž došlo druhým napadeným rozhodnutím. Pokud jde o technickou zprávu, kterou zmiňuje dopis ze dne 22. května 2016, tuto Jednotný výbor nepředložil.

190 Co se týče důvodů uvedených ve druhém výměru a v souboru s údaji poskytnutém žalobkyni dne 3. srpna 2016, odkazuje se na konstatování v bodech 177 až 184 výše.

191 Kromě toho je ještě třeba uvést, že pokud jde o faktor korekce o riziko v kontextu eurozóny (risk adjustment factor in the EA environnement), kromě toho, že dotčené dokumenty rovněž neuvádějí přesnou hodnotu tohoto faktoru, nýbrž hodnotu zaokrouhlenou na devět, či dokonce na dvě desetinná místa, uvádí navíc hodnotu ([důvěrné] v druhém výměru a [důvěrné] v souboru s údaji), která se liší od hodnoty uvedené v příloze druhého napadeného rozhodnutí ([důvěrné]).

192 Konečně je třeba odmítnout argumentaci Jednotného výboru uvedenou v bodě 159 výše. Ačkoli totiž z judikatury vyplývá, že žalobkyně nemá legitimní zájem na zrušení z důvodu formální vady, chybějícího či nedostatečného odůvodnění rozhodnutí v případě, že zrušení rozhodnutí by pouze vedlo k vydání nového rozhodnutí věcně totožného se zrušeným rozhodnutím [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 4. května 2017, Schräder v. OCVV – Hansson (SEIMORA), T-425/15, T-426/15 a T-428/15, nezveřejněný, EU:T:2017:305, bod 109 a citovaná judikatura], v tomto případě je třeba konstatovat, že nelze vyloučit, že zrušení napadených rozhodnutí povede k přijetí odlišných rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že chybí úplné informace o zjištěních a dílčích výpočtech Jednotného výboru a všechny údaje o ostatních institucích, ačkoli je příspěvek žalobkyně provázán s příspěvky ostatních institucí, žalobkyně ani Tribunál nemohou v tomto případě ověřit, zda by zrušení těchto rozhodnutí nutně vedlo k přijetí nového věcně totožného rozhodnutí.

193 Z výše uvedeného vyplývá, že kromě důvodů pro zrušení uvedených již v bodech 86 až 107 a 120 až 140 výše, musí být napadená rozhodnutí zrušena i z důvodu porušení povinnosti uvést odůvodnění.

194 Napadená rozhodnutí tedy musí být zrušena, aniž je třeba zkoumat prvních šest žalobních důvodů uplatněných žalobkyní.

K nákladům řízení

195 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Jednotný výbor neměl ve věci úspěch a žalobkyně požadovala náhradu nákladů, je důvodné rozhodnout, že Jednotný výbor ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu rovněž náhrada nákladů řízení žalobkyně.

196 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu ponese Komise vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí přijaté na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkající se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/06) a rozhodnutí Jednotného výboru přijaté na výkonném zasedání dne 20. května 2016 a týkající se úpravy příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí, doplňující rozhodnutí Jednotného výboru přijaté na výkonném zasedání dne 15. dubna 2016 a týkající se příspěvků předem na rok 2016 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRB/ES/SRF/2016/13), se zrušují v rozsahu, v němž se týkají Portigon AG.**

2) **Jednotný výbor pro řešení krizí ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Portigon.**

3) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Collins Kančeva Barents

Passer De Baere

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 28. listopadu 2019.

Podpisy.